

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО

„Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза веднажъ въ седмица — Сръда. Цѣната му за въ България: 5 лева на годишата, 3 лева за шестъ мѣсеца, а за въ странство — 8 лева на годишата и 4 л. за шестъ мѣсеца. Обявленията: на I стр. 10 ст. на дума, на 2 и 3 стр. по 6 ст.; приставките обявления се приематъ прѣдплатени и по 2 ст. Единъ брой 10 с. на дума за 4 стр. Вечко, що се отнася до вѣстника, испраща се направо до администрацията му въ гр. Варна Единъ брой 10 ст.

ПОКАНА

Поканватъ се всички членове на Варненската Либерална дружина да присъствуватъ въ Недѣля — на 10 Февруарий т. г. — по часа 2 1/2 слѣдъ обѣдъ въ салона на бирарията „Св. Петка“ на общо събрание.

ОТЪ БЮРОТО.

Администрацията на в. „Св. Гражданинъ“ съобщава на всички лица, до които се испраща вѣстника, че ако го неповѣрнатъ до 13. брой, ще ги счита за абонати.

Що се съобщава на всички редакци на вѣстниците и списанията, че ако и тѣ не изпратятъ своитѣ органи въ замѣна, то отъ настоящия брой насетнѣ администрацията ще прѣстане да имъ испраща вѣстника си.

Отъ Редакцията.

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ собствения си дюгенъ, находящъ се въ „Кумлукъ“, построенъ на общинско мѣсто. За споразумѣние при Георги Антоновъ — Карабатакъ.

Варна, 30 Януарий 1902 г. 3—2

Варна, 6 Февруарий 1902 г.

На 17 того сж повикани българскитѣ граждани да упражнятъ още веднѣжъ своето политическо изборително право, т. е. да изразятъ

волята си съ избирание народни прѣдставители, на които ще се повѣри бждането на отечеството и отъ които ще трѣбва да излѣзе едно истинско народно министерство, както гласи Основния ни законъ.

Българскитѣ избиратели много начесто упражняваха това си свещено право въ послѣднитѣ години, та помислили би человекъ, че не сж забравили всички ония уроци и съвѣсти, които имъ сж биле давани сръдцу всекой такъвъ изборъ, на и опитътъ трѣбва да ги е научилъ по добръ отъ всичко друго, като какъ трѣбва да упражнятъ изборителното си право, какво поведение да държатъ въ деня на избора и, най главно, за какви именно лица трѣбва да гласуватъ. Така — щото ние се освобождаваме за сега отъ третиранието на въпроса за важността на такъвъ единъ всеобщъ изборъ. Ще кажемъ само на разбранитѣ и съзнателни избиратели, че прѣдстоящиятъ прѣдставителски изборъ има особено сждбносно значение за държавата ни, че съ него българскитѣ народъ ще покаже, до колко е узрѣлъ политически и какъ ясно гледа на бждането си. За никого вече не е тайна, че днешното правителство е твърдо рѣшено, по какъвто и да било начинъ, да прокара пропадналиятъ вече договори за 125 милиония заемъ съ монополъ на тютюня. Този безразсжденъ ангажиментъ на правителството на г. Данева, ще

се реализира, щомъ като то успѣе да стѣкми болшинство отъ свои послушни привѣрженици въ камарата. За тая цѣль всички министри крътосватъ България, по градове и села, и всекакъ се стараятъ да оздравятъ еполюката въ избора на свои кандидати — монополджии. Всички тѣхни органи, по умъ и по служба, дѣйствуватъ по единъ строго опрѣделенъ начинъ да измаматъ народната воля. Тѣ не се спиратъ прѣдъ нищо; не се боятъ даже и отъ строгостта на новия изборителенъ законъ. Уволнение на чиновници, които отказватъ да взематъ, какво-годѣ участие въ прѣстѣпната имъ агитация за избора; прѣмѣстване на служители, които имъ даватъ най малкото поддръжие, че съ уважението си между гражданитѣ могатъ да побъркатъ на плановѣ имъ; разтуряние на общини, които не се подаватъ на вилнуванията на извѣстни правителствени агитатори, — всичко, каквото може да се види надежно за добрия изходъ въ избора, всичко се прѣдприема отъ министри и висши чиновници, безъ всекакъвъ страхъ отъ законитѣ, безъ всекакъвъ срамъ отъ проповѣдитѣ имъ и безъ всекакво смущение на нечиститѣ имъ съвѣсти! Да, за да си стѣкмятъ едно болшинство въ камарата цанковиститѣ, които съ години се скитаха по чужбина, гонени и прѣслѣдвани отъ единъ тирански режимъ, подадоха ръка на стамболиститѣ, подаватъ я на всички ония

развалени елементи, които, като бѣсни, тичатъ подиръ всека власть за лични облаги и за укриване на прѣстѣпленията си. Ние не знаемъ въ историята нѣкоя политическа партия, която тѣй жадно да ламти за властта, както цанковистката и тѣй безразборно да си служи съ обхдителни сръдства за закрѣпването ѝ на властта, както виждаме днесъ да правитѣ министритѣ — цанковисти. Отъ върли гонители на стамбулиститѣ, лжерусофилската партия се явява днесъ второ издание на стамбуловщината: нейнитѣ членове сж отлични ученици на умразния имъ Свирча. Е добръ, какво показва тая тѣхна разгорещенность, тая тѣхна хайка изъ България, съ която се мжчатъ да задунатъ народния гласъ да убиятъ народната воля! — Нищо друго освѣнъ, че тѣ четатъ днитѣ на властвуването си и виждатъ политическата смъртъ на партията си въ прѣдстоящитѣ избори. Нѣщо по вече, горѣщото желание на цанковиститѣ е веднѣжъ само да прокаратъ монополитѣ, чрезъ които да усигорятъ своитѣ и на потомството си старини, та нека грѣшна България огнь да я гори!...

Само за туй, че бждането на отечеството ни се грози отъ една опасность, която може икономически да го зароби, българскитѣ избиратели отрано трѣбва да взематъ всички мѣрки, за да осуетятъ пѣкленитѣ планове на продажничитѣ. Тѣхното оржие — избира-

ПОДЛИСТНИКЪ

Медицински бесѣди.

III.

Условията за създавање *нервозности* и *хора здрави, наследствено не прѣдрозположени*, сж многобройни. Тѣ могатъ да влияятъ отъ люката на дѣтето още, по биватъ и такива, които дѣйствуватъ на мора вече възрастни и даже до старческа възраст. Тѣзи условия зависятъ отъ обрѣдката, отъ обществената сръда, въ която живѣе човекъ и отъ възпитанието, значи, тѣ сж създадени отъ самитѣ хора, и като таквизъ, могатъ да бждатъ избѣгнати. Въ прѣдишната бесѣда казахме, че наследственото прѣдрозположение фатално тежи надъ човекъ и че въ извѣстни случаи е помага нито възпитанието, нито най благоприятнитѣ жизненни условия. Ние виждаме примѣръ за това даже въ царскитѣ родове. Кой отъ интелегентитѣ читатели не е челъ нѣко за кралъ Лудвигъ Баарскій и брата му Оттонъ? У тѣхъ ли е липсвало всичко потрѣбно за едно правдо възпитание и спокоенъ животъ. Обаче Лудвигъ, високодаровитъ, съ артистически развитъ вкусъ къмъ всичко

хубаво, който отъ началото се явявалъ само съ чужности въ характера, най сетнѣ окончателно полудѣлъ и се удавилъ въ езерото около двореца си, кждѣто завлѣкалъ съ себе си единъ знаменитъ психиатръ турень да го наблюдава и да го пази. Братъ му Оттонъ, който и до сега е законенъ кралъ на Бавария, управлявана отъ принцъ-регентъ, е неизлѣчимо умоповреденъ. И колко такива примѣри има въ най високитѣ родове, които се израждатъ вслѣдствие на разни тѣлесни и душевни болести и най сетнѣ изчезватъ съвършено. Но не е тѣй съ придобита неврозность. Тукъ всичко е въ рѣцѣтъ на човекъ, не на жертвата тѣй да се каже, а на външнитѣ хора, които иматъ влияние върху цѣлия му животъ. На първо мѣсто стои възпитанието, или отхраната. Ето единъ твърдъ важенъ въпросъ, върху който сж се трудили до сега най просвѣтениитѣ умове. За жалость, у насъ този въпросъ е съвсѣмъ занемаренъ и много родители намиратъ, че, щомъ си отгледатъ дѣтето и го дадатъ въ училището, тѣхната роля е свършена. Учителитѣ да му мислятъ попататъкъ; тѣ да го дисциплиниратъ тѣ да го направятъ достоенъ гражданинъ. Обаче това не е вѣрно; не може да се възлага всичко на учителитѣ, трѣбва и родителитѣ да имъ помагатъ, иначе тѣх-

ната задача става непоносима. Какво може да направи учителя или учителката съ едно дѣто, което до постѣпването си въ училището расло по сокацитѣ безъ всекакъвъ надзоръ отъ страна на родителитѣ и което не иска да знае за никаква дисциплина? Ние се отклонихме малко отъ прѣдмета, защото искаме да се докоснемъ до разнитѣ причини, които иматъ влияние върху развитието на неврозностьта у хората.

Започнахме да говоримъ за възпитанието. То може да бжде прѣнебрегнато, или вслѣдствие на невѣжеството на родителитѣ, както това е повечето у насъ, или защото тѣ нѣматъ време за губение съ своитѣ дѣца: бащата е заетъ съ службата си, съ политика, съ ходене по агитация, съ игра на табла или карти по кафенетата, а майката ходи по визити, по разходки, балове, по комшиийкитѣ да расправа новини. Дѣцата не си виждатъ родителитѣ по цѣли дни. До като сж съвсѣмъ малки, тѣ се оставятъ на слугинитѣ, които ги разнасятъ изъ улицитѣ, стоятъ съ тѣхъ на вѣншната врата, вобще се грижатъ за дѣцата тѣй, както намиратъ за себе си най удобно. Щомъ пораснатъ малко такива дѣца си прѣкарватъ живота по сокацитѣ. Щастие е за тѣхъ още, ако родителитѣ се погрижатъ да ги дадатъ на забавачница,

която е дѣйствително едно благодѣние за подобни захвърлени дѣца. Като не виждатъ никакво внимание отъ страна на родителитѣ си, като сж изоставени само на грижитѣ на слугинитѣ, къмъ които нарѣдко се привѣрзватъ, защото тѣ твърдѣ често се промѣняватъ, тѣзи дѣца ставатъ страшни егоисти, често получаватъ още отъ слугинитѣ гнусни пороци, познати на много лѣкари, отъ които пороци погѣкога тѣ твърдѣ мъчно могатъ да се отучатъ, и то само ако се взематъ на време мѣрки. Подобни дѣца ставатъ нравствено развалени, безсърдечни, жестоки, безъ свой вина.

Другъ единъ видъ възпитание се отличава съ извѣредна слабость: на дѣтето всичко му се прощава. Всички негови прищевки и капризи тутакси се изпълняватъ. Цѣлуватъ го, извѣредно се грижатъ за него, не даватъ вѣтъръ да го духне, нищо да не го насѣрби, или докачи. Отъ такова възпитание излизатъ дѣца малодушни, безхарактерни, безъ всекаква воля. Като пораснатъ, тѣ падатъ въ отчаяние отъ всекакъвъ жизненъ ударъ, отъ всека несполука. Тѣ не могатъ да се борятъ съ никакви неприятствия, често получаватъ отвръщение отъ живота, свършватъ лонѣкога съ самоубийство, или се прѣдаватъ на пиянство.

Има още единъ типъ на възпитание,

лия бюлетинъ — е най остро отъ всички посегателства на властвующитѣ. Нѣма защо избирателитѣ да се отчайватъ отъ разкарванията и заплашванията, които полицейскитѣ власти могатъ да имъ причинятъ *сръщичу* и *аз* деня на избора, за да не упражнятъ избирателното си право. Прѣстѣжление ще направятъ ония граждани избиратели, които въ такъвъ единъ критически моментъ, що прѣживява държавата ни, не се явятъ на избора да гласуватъ. Ние не указваме на лица, които трѣбва да се избиратъ за народни прѣдставители, а прѣдупрѣждаваме избирателитѣ да не гласуватъ за ония правителствени и опозиционни кандидати, които ще дигатъ рѣка въ народното събрание за монополитѣ. Нека избирателитѣ подадатъ гласъ за всѣкого, въ когото иматъ вѣра, че при каквито и да било лични облаги, той нѣма да гласува за монополитѣ. Нека прѣдъ избирателнитѣ урни се явятъ и онии избиратели, които иматъ пълното убѣждение, че партията имъ не може да разчиства на успѣхъ въ избора. Съ гласуването си, такива избиратели ще докажатъ, че скѣпо цѣнятъ избирателното си право и ще разсѣятъ по тоя начинъ убѣдението, че българина нехае за политическитѣ си права и безнаказано могатъ да му се отнематъ или суспендиратъ.

Нека, най сетнѣ, не се забравя че изборитѣ на 17 Февруарий ще рѣшатъ съдбата на отечеството и политически и че всички, които се интересуватъ отъ положението на Държавата ни, съ нетѣрпѣние очакватъ резултата на всеобщитѣ избори отъ тоя день.

Балчишки градски съвѣтъ разтуренъ!

Прогресивно Либералната партия най-много заглушаваше свѣта, па и сега още продължава да заблуждава тонковцитѣ, че тя ратува за независимостта на общинитѣ и че ще даде най широка свобода въ прѣдстоящитѣ законодателни избори. Но ето, едвамъ изтече единъ мѣсець, откакто държи властта самостоятелно, и повече отъ 200 селски общини сж разтурени и продължаватъ още да разтурятъ и ще разтурятъ до самия день на изборитѣ, защото по тоя начинъ само, тѣ мислятъ, че могатъ да осигурятъ резултата на изборитѣ въ своя полза. Сега се извѣстихме, че и

Балчишкия градски съвѣтъ, начело съ многоуважаемия отъ всички Балчишкий интелегентенъ кметъ г. Т. Деневъ, е разтуренъ единствено по тая причина, че имъ вдѣхвалъ съмнѣние за резултата на депутатскитѣ избори. Че това е така, може да се види отъ министерското прѣдписание, съ което се отговаря прѣди единъ мѣсець на ходатайството на окр. управителъ, че не може да се разтуря тая община, защото нѣма никакви законни причини и хвърленитѣ върху съвѣтницитѣ и кмета обвинения, сж глословни. Мѣсецътъ още не е изтекълъ. кандидатитѣ за заграбване на кметството отъ срамъ не смѣятъ да излѣзатъ отъ къщата си и само слѣдъ агитационната обиколка на г. П. Станчева, Окр. Управителъ и Г. Пасаревъ, правителственъ кандидатъ за народенъ прѣдставител въ Балчикъ.—общината сега телеграфически се разтуря. Всички граждани, безъ изключение на партии, сж смални отъ тая неохотна постѣпка на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. Отъ всѣкого ще чуешъ, че нинѣвластвующитѣ не държатъ никаква смѣтка за своитѣ дѣла. Още по възмутителното е, че цанковистката партия, като нѣма никакви свои привърженици въ тоя търговски градъ, властта не е могла да намѣри хора за тричленна комисия. Кани едни, кани други, но всички му отказватъ. Най сетнѣ, съгласява се нѣкой си Герчо Киселовъ, който прѣди около 15 дни билъ назначенъ за кехая на хамалитѣ, но билъ отблъснатъ, като негоденъ за такъвъ, за когото не може да се даде никакво довѣрие. По тоя случай хамалитѣ направиха, стачка: върна се единъ търговски парадъ венатоваренъ и властта, слѣдъ протеста на търговцитѣ, ще трѣбва да отговаря за врѣди и загуби. Е добръ, тоя негодникъ, заедно съ единъ опърпанъ татаринъ се турятъ на чело на градскитѣ работи въ такъвъ единъ търговски градъ. Ние съвѣтваме г на Т. Деневъ да се не отчайва отъ тоя произволъ на властта и като се възползува отъ уважението на съгражданитѣ си, да си положи кандидатурата за народенъ прѣдставител въ Балчишката Околия, за да има възможностъ по отблизо и лично да иска смѣтка отъ Министра Сарафовъ за произволното разтурване на съвѣта. Това е цѣла провокация отъ страна на Министра Сарафовъ къмъ

Балчишкитѣ граждани и нека тѣ, които високо цѣнятъ интереса на търговския си градъ, се приготвятъ да му ударятъ плѣница въ деньтъ, както на депутатския, така и въ общинския изборъ.

Вжтрѣшенъ отдѣлъ

Мнѣние за прѣмахване недоборитѣ.

Азъ, па и цѣлия ми родъ отъ незнайни врѣмена се занимаваме съ земледѣлие. Не съмъ отъ ония лѣжливи земледѣлци, които оплакваха селянитѣ на митинги и като бѣсни викатъ на всѣко правителство „долу!“, а се подмилкватъ на новото за служби и ставатъ негови орждия да се прѣтиска още по-злѣ сиромашта. Азъ не вѣрвамъ вече на праздни приказки. Азъ мисля, че до като земледѣлцитѣ сами не опишатъ халтѣ си, нѣма кой да го изучи и разбере и да имъ се прѣтече на помощъ. Шумътъ, който тѣ сега правятъ за прогресивно-подоходенъ данѣкъ, за поземеленъ налогъ, за десѣтъкъ, за незнамъ що си, е крисъкъ на бѣдѣлници, на хора, които сж далечъ отъ истинското положение на измжчениитѣ и осиромашели земледѣлци. Азъ зная само едно, че никой данѣкъ не може да ги задоволи. За това рѣшихъ се да изложя, каквото мисля за добръ да бѣде на нашето село, както и на другитѣ села въ околността ни.

Селата: Сюнь-бей, Гевреклеръ, Гюндовду, Бовасъ-кесенъ и други по мѣстността си не се отличаватъ едно отъ друго. Хранитѣ ни въ дъждовно врѣме изквасватъ се, а въ суша напукватъ се зърната и исъхватъ.

Дъждоветѣ измиватъ горнята прѣстъ и изкопаватъ долове навредъ, тѣй щото отъ нѣколко години почти нищо не може да се роди въ изобилие и хранитѣ ни ставатъ размѣсени съ дивъ овесъ. Разбира се, че и по цѣната си се биятъ долу отъ всички други храни въ Варненско — отъ 1'60—1 л. шивика. По тая причина нашитѣ хора сж заборчлели на държавата, на лихваритѣ до тамъ, че не ще могатъ да се изплатятъ, до като сж живи, ако се оставятъ тия даждия и сегашния начинъ на обработване земята. За да се облекчи хала ни и да можемъ редовно да си плащаме на държавата, безъ да ни бѣде тежко, ето що прѣпорѣчвамъ на бѣдацитѣ народни прѣдставители да узаконятъ, колкото за нашитѣ и други такива мѣста.

1. Държавата вмѣсто пари да събира зърно, като се оцѣни най-малко килограмъ жито 17 ст., тѣй щото поземелния налогъ, който сега се плаща на декарь 51 ст., да се плати съ 3

килограма жито, или по сжщия начинъ за всѣкой видъ произведение.

2. Всѣкой земледѣлецъ да си внася данѣка въ зърно още отъ първия харманъ въ държавния хамбаръ, който се намира въ най-близкия пунктъ, или пъкъ въ общинския подъ личната отговорност на Кмета. При държавния хамбаръ стои чиновникъ, който приема храната съ държавни теглилки. Ако напр. единъ земледѣлецъ има 100 декара земя, и трѣбва да плати по 60 ст. поземеленъ налогъ на декарь—60 лева, то да се замѣни съ зърно, като внесе споредъ оцѣнката на килограмъ храна. По тоя начинъ нѣма да има недобори, защото още отъ първия харманъ или въ извѣстенъ срокъ, до като трае вършидбата, земледѣлца ще се исплати въ натура на държавния хамбаръ. Сега до като държавата си прибере данѣка отъ селянитѣ, лихвари и други грабватъ всичко отъ рѣцѣтѣ имъ.

3. Срокътъ да бѣде отъ 20 Августъ до 20 Октомврий за заложнитѣ земледѣлци, а за бѣднитѣ задължително още отъ първия харманъ съ право, кмета или замѣстника му да взематъ на сила зърното и веднага да го прѣдаватъ на държавния хамбаръ.

Това трѣбва да се направи най-напрѣдъ, за да се улесни населението въ изплащане данѣцитѣ си, и държавата, която до 20 Октомврий ще има всички поземеленъ налогъ прибранъ и прѣдаденъ изцѣло въ злато, а не, както е сега, въ книжни пари и то съ недоборъ.

Много ще се радвамъ, ако мнѣнието ми обърне вниманието и на събратията ми.

С. Д.

с. Сюнь-Бей (Варненско).

Добричъ.

Честигнатото съглашение за задължително дѣйствието въ прѣдстоящитѣ прѣдставителски избори между двѣтѣ най-силни партии въ града и околията—Либералната и Народно Либералната,—е отчало съвършено правителствената сбирщина, състояща се отъ ренегати на другитѣ.

Политически групи, нѣкои мислятъ че властта имъ е достатъчна, за да постигнатъ личнитѣ си егоистически цѣли. Лицата, които съединенитѣ партии кандидатираатъ сж: г. г. *Ал. Арсеновъ*, *Мони Абаджиевъ* и *Тосунъ-Бѣ Ферхадовъ*. Избирателитѣ отъ града околията познаватъ много добръ безкоризпената честностъ и доказаниа патриотизмъ на двамата кандидати, както и уважението на третия между сънародницѣтѣ му, за да може още от

което се изражава въ излишна строгостъ. Тукъ всичко има за цѣлъ развиванieto въ дѣтето твърдостъ и мжжество, — спартако въспитание. Сутрѣнь въ строго опрѣдѣленъ часъ, дѣтето го изваждатъ отъ кревата, и още съзливо го слуцатъ въ студена баня, или му правятъ студенъ душъ. Дѣтето и да трепере отъ студъ, не обръщатъ внимание, — трѣбва да стане то нечувствително къмъ студа. Въ опрѣдѣлено врѣме му даватъ да яде, и то избрана храна, която може и да му се не харесва никакъ. Понѣкога такава дѣте го качатъ на пѣкой лудъ конь, за да развиватъ въ него мжжество; по цѣли часове го каратъ да се упражнява въ стрѣлине, въ биене съ саби, учатъ го на мжжество по стари класически примѣри. При това му говорятъ строго, кжко, повелително. Не му показватъ никаква нѣжностъ, никаква ласкавостъ, — това всичко е испадено по принципъ, това го изисква въспитателната система. Отъ всичкитѣ тѣзи страхове и изпълнение дѣтето става малодушно, впечатлително, перевозно. То се стрѣска отъ най малкъ шумъ. Отежтствие на ласкавостъ въ обръщението, постоянното подчинение на системата правятъ отъ това дѣте сухъ чиновникъ, недантъ, недостѣпенъ за ни-

какви нѣжни чувства. Единъ старъ психиатръ казва, че ако въ обръщението къмъ дѣтето надвигна строгостъ и грубостъ, то това не само унищожава развиванieto на добритѣ чувства още въ зародиша имъ, но туря основа за образуване на скритъ, недоузнъ характеръ и болезненна, цѣлна съ постоянно недоволство реакция на външни впечатления, които реакция може да достигне до пълно отвърщане къмъ живота.

Единъ отъ недостѣпнитѣ на въспитанието е и този, че пѣкои родители си водятъ дѣцата понощно врѣме по вечеринки и театри. Това раздражително развлѣчение е твърдѣ вредително за дѣцата, защото то имъ възбужда нервитѣ и ги лишава отъ сънъ, тозкова потребенъ въ дѣтинската възраст. Въ Европа прѣдставленията за дѣца винаги се даватъ денѣмъ, както и всичкитѣ други дѣтински забавления. Тамъ никога нѣма да видите дѣца заспали по столоветѣ въ театра понощно врѣме, както виждаме у насъ. Не стига това, въ дълбоката провинция взиматъ съ себе си даже и бебета. За да не липси себе си отъ удоволствие, майката задига бѣдното бебе и го влачи съ себе си въ театра, гдѣто го излага на толкова вредителни за дѣт-

ското здравие испарения, нечуванъ отъ него другъ пъкъ шумъ отъ музика, разговоръ и пр. Мнѣсто — ли е тамъ на дѣцата? Въспитание е ли това? Доказано е, че дѣцата въсприематъ впечатления даже въ такава крѣпка възраст, когато се мисли, че тѣ абсолютно нищо не разбиратъ. Тѣхнитѣ нерви иматъ врѣме да се уморяватъ и покъсно, нека майкитѣ ги оставятъ да си спятъ спокойно поне до като сж малки. И седнали послѣ да имъ баятъ за уроки, да ги лѣкуватъ за страхъ, да се съвѣтватъ съ лѣкаритѣ за перевозностъ — споредъ положението и степенята на развитието — когато отъ своя страна направиха всичко, за да станатъ дѣцата имъ перевозни. Най сетнѣ отиватъ дѣцата въ училището вече, уморени и раздражени прѣди още да започнатъ да учатъ. Какво е влиянието на училището върху развитието на перевозността? Тукъ се явява въпросъ за прѣуморяване на нервната система, и по него сжществуватъ двѣ противоположни мнѣния: родителитѣ и лѣкаритѣ намиратъ, че дѣцата сж много прѣтрупани съ работа, че учебния материалъ е много обширенъ, че тѣ учатъ много излишни нѣща, че имъ остава съвѣмъ малко врѣме за почивка, че нервитѣ на

большинството отъ дѣцата не сж въ състояние да поддържатъ такава постоянна нацрагание на вниманието и памятитѣ Учителитѣ пъкъ казватъ, че никакво прѣуморяване не сжществува, че това е фатална на хора, които не разбиратъ нищо отъ учебното дѣло. И единитѣ и другитѣ цитиратъ статистически данни въ ползу на своитѣ мнѣния. Единитѣ доказватъ цифри въ рѣка, че училището прѣрѣжда здравнето на ученицитѣ, защото отъ огнѣз които сж свършили средно училище имъ повече неспособни за военна служба, отъ колкото отъ такива, които не сж ходили на училище; други увѣриватъ на основани статистиката, че числото на самоубийцитѣ въ юношеска възраст се увеличилъ въ послѣднитѣ 20 години, сжко сж увеличилъ и числото на болнитѣ между ученицитѣ въ горнитѣ класове на гимназитѣ. Противнитѣ на това мнѣние доказватъ тѣкмо противното: тѣ казватъ, че ако нѣкой мѣста наистина отъ училищата излизатъ повече неспособни за военна служба отъ други наопаки, неспособнитѣ сж съвѣмъ въ малкъ процентъ. Сжко и отнесително самоубийствата. Наистина случантѣ на самоубийства между юношитѣ сж станали почести, но тѣй като въобще сега имъ

сега да се прѣдскаже пълната сполука въ избора. Правителственитѣ наемници, обаче вѣрватъ, че ще могатъ да попрѣчатъ и се не спиратъ прѣдъ нищо. Откакъ прѣмѣстиха главния си бирникъ г. Куклева — чловѣкъ чюждъ за нашитѣ политически борби, защото е дошелъ въ градътъ ни едва прѣди нѣколко мѣсеца и уволниха финансовия агентъ г. Цукева, акцизни агентъ Савва Ивановъ, нѣколкома невинни стражари и разтуриха двѣ селски общини, — тѣ се мжчатъ да разтуратъ и градската ни община и да замѣстятъ Окол. Началникъ съ другъ, по енергиченъ спорѣдъ тѣхъ, тукашенъ чловѣкъ. Тази послѣдната имъ комбинация обаче се не удаде, не защото централното правителство или прѣдставители му въ окръга, г. П. Станчевъ, не сж се съгласили, а защото самото лице, което сж изкали да направятъ слѣпо оржие, не е приело да стане такова и да изпусне сегашната си служба. До колкото можихме да узнаемъ, това лице е било сегашния град. бирникъ г. Добри Добриловъ, който е билъ виканъ за тая цѣль въ Варна отъ властта; той билъ съобщилъ на г. управителя, че би можло да се разчита на успѣхъ само съ крайни репресалии, които могатъ да му създадатъ положението на А. Гунева прѣзъ 1898 г.

Народницитѣ стоятъ много по-добрѣ, макаръ правителствената обирщина да се състой повечето отъ тѣхли отстжиници каквито сж: Станю Лавчиевъ, Г. Касабовъ Генчо Витановъ и др. Ободрени съ дожданieto тука на г. В. Поповъ, тѣ се групираха и кандидатираха двама земледѣлци селени: Джендо Николовъ и Х. Костандинъ Славковъ, съ цѣль да привлекатъ на своя страна селенитѣ земледѣлци. Третий имъ кандидатъ Хасанъ Бей билъ отъ партията на младотурцитѣ; по тѣзи причини, турското население било силно настроено противъ него и не щѣло да гласува за народничката листа.

Както и да е борбата, ще бжде и сериозна и интересна. Нашитѣ приятели сж взели мѣрки да слѣдятъ дѣйствиата на чиновницитѣ и държатъ точни бѣлѣжки, за да могатъ своєврѣменно да бждатъ дадени подъ съдъ всички ония, които би се провинили, съ своята намѣса въ избирателната борба, съгласно чл. 152 и 171 отъ избирателния законъ.

ХРОНИКА

— На 20 Януарий т. г. Варненската Либерална дружина — въ общото си събрание, ржководено отъ едно врѣменно бюро, въ съставъ: Никола

Д. Провадилевъ, прѣдсѣдатель, Зафиръ Зафировъ и Георги Антоновъ членове, избра едно постоянно бюро, което ще ржководи дѣлата на партията въ града ни. Слѣдующитѣ лица се избраха за членове на това бюро: Коста Ранковъ, Божилъ Райновъ, Зафиръ Зафировъ, Дам. Перелинговъ, Наумъ Никушевъ, Костадинъ Ванковъ, Петръ Хр. Генковъ, Д-ръ В. Парасковъ, Д-ръ В. Кувеловъ, Георги Антоновъ, Стойно Ивановъ, Гради Петровъ, Янаки Стоичковъ и Ахмедъ Ефенди Хаджарчалк.

— На 3 того имаше земледѣлческо събрание въ Бѣлево за опрѣдѣляване кандидати за народни прѣдставители отъ Варненската околия. Бѣха отишли тамъ и нѣкои граждани, които очакваха да се провъзгласятъ за кандидати отъ земледѣлцитѣ, защото много имъ услужвали и защото ги водѣли въ митингитѣ, които ставаха прѣзъ властванието на Либералната партия. Събраието, макаръ и непълно, си провъзгласи кандидати отъ своята срѣда. Ние се отказваме да регистрираме имената имъ, защото не заслужаватъ тази честь.

— Народницитѣ и демократитѣ въ града слѣдъ като се оплюха съ извѣстнитѣ стихотворения „Народнякъ“ и „Демократъ“, се цалунаха по между си, за да работятъ задружно въ прѣдстоящия изборъ. Заинтанъ единъ демократъ (храбрый), защо правятъ такъвъ съюзъ и морално ли е, само за властта, днесъ да се другарува съ едни, а утрѣ съ други — той прѣснокойно отговори, че демократитѣ, сж на същото убѣждение за народницитѣ каквото сж имали и отъ прѣди за тѣхъ и че съ гласовѣтъ имъ искатъ да се възползватъ тѣй, както всѣка партия се ползуване съ циганскитѣ гласове, когато имаха право да гласуватъ. Значи, народницитѣ въ града ни замѣстятъ циганитѣ за демократитѣ! Таркулила се тенджерата и си намѣрила капака.

— Старшия полицейски стражаръ отъ II уч. на гр. Варна се е заканвалъ на нѣкои отъ нашитѣ приятели, че въ прѣдвечернето на изборитѣ щѣлъ да ги арестува. При всичко, че повня избирателенъ законъ отнема властта на полицията въ прѣдвечернето и прѣзъ деня на изборитѣ, че всичко това, което говори старшията е заянка топурдия, ние намираме за добрѣ да обърнемъ вниманието на началството му и го помолимъ да обуздае такива полициани.

— *Присъдението на Министръ-Прѣдсѣдателя г. Дансовъ* въ града ни стана също тѣй, както едно врѣме се посрѣщаше и покойния Стамболовъ, плашилото на цанковиститѣ. На

гарата биде посрѣщнатъ отъ седемъ души конни стражари, всичкитѣ полицейски пристави, двамата началници, Окржний Управителъ, прѣдставителитѣ на религиознитѣ общини, поканени официално отъ управителя и чиновницитѣ отъ Окржното Управление и общината. Имаше наредени селяни отъ околнитѣ села, които подъ командата на Помощникъ Кмета Загоровъ, викаха „Урра!“ Влизването му въ града произведе силно вълнение и припомни едноврѣмешнитѣ официални срѣщи. Ние нищо нѣмаме противъ тоя редъ срѣщи, защото, най-сетнѣ трѣбва да се разбере отъ всички, че има власт, която другояче нѣможе да се респектира. Едно само неможемъ да разберемъ, защо бѣха ония крѣсьци на цанковиститѣ въ опозиция, срѣщу тоя родъ срѣщи, който изглежда сега да имъ прави особено удоволствие. Впрочемъ и тука цанковиститѣ се показватъ така непоследователни, както и въ всичкитѣ си други работи.

— Въ нѣкои руски вѣстници се плѣтатъ ефтини хвалби за българския Министръ-Прѣдсѣдатель, който, като министръ на Въшнитѣ дѣла, още на врѣмето си обиви, че съ Руссия той не прави политика. Най-сетнѣ, нека му се радватъ заблуденитѣ славянофили и да го считатъ за единъ отъ най-прѣданиитѣ на Русия българи. Но едно нѣщо тѣ не трѣбва да забравятъ, че тоя „другъ Россiа“ върви сега *so us le bras съ ненавистнитѣ стамбулисти, хозайничеството* на които въ страната ни доведе зли напасти и нещастия, и че както едно врѣме Стамбуловската партия спасяваше България и Князь Фердинанда отъ прѣдателитѣ цанковисти, тѣй и г. Дәнева въ съюзъ съ същата партия иска да спаси приятелитѣ на Руссия отъ българския народъ, който по никой начинъ не иска монопола и икономическо заробване. Впрочемъ, „если не вспьвуть новия неожиданны затрудненiи, увидимъ кто будетъ правъ“.

— *Сегашния Варненски Градско-Общински съставъ* се хвали че, полага много усилия за уреждане финанситѣ на Общината. Дѣйствително отъ дѣлата имъ се вижда, че ще успѣятъ въ прѣдначинанията си. Който не вѣрва, нека да прочете долнитѣ рѣшения на съвѣта, които заемаме отъ Варненския Общинский вѣстникъ брой 3, година XX.

I. „Да се заплати на Атанасъ Ивановъ за отчужденото му мѣсто, за разширене улицата „Сливница“, състоюще отъ 151-50 кв. метра, по 27 лева и 50 ст. кв. метръ, или за всичкото 4166 лева и 25 ст.“

II „Да се заплати на Петко Пв. Бакърджиевъ (сега е общински съвѣтникъ) за отчужденото му мѣсто въ III уч. улица „Панагюрска“, състоюща отъ 57-86 кв. метра по 17 лева и 50 ст. кв. м., или за всичкото 1012 лева 55 ст.“ и

III. „Да се заплати на Никола Боевъ (сега общински съвѣтникъ) за отчужденото му мѣсто въ IV уч., улица „Колони“, VI и VII ливия, състоюще отъ 83-14 кв. метра, по 17 1/2 лева кв. метръ, или за всичкото 1454 лева 95 ст.“

Бившия Общински Съвѣтъ, когото обвиняватъ днешнитѣ въ разточителностъ, при общата оцѣнка на града, бѣше оцѣнилъ отчужденото мѣсто на Атанасъ Ивановъ по 20 лева кв. метръ, а ония улици, кадѣто се намиратъ мѣстата на Бакърджиева и Боева, сж оцѣпени по 8 лева кв. метръ. Види се по тоя начинъ мислитъ ще може да уредятъ финанситѣ на Общината. Отъ мѣстата на Бакърджиева и Боева за сега Общината нѣма никаква нужда, а се отчуждаватъ само за да се помогне на общинскитѣ съвѣтници.

— Въ педѣли вечерята една шайка стамбулисти, съюзници на цанковиститѣ въ града ни, е стрѣляла въ кръчмата на Кюрчи Ради, безъ да се бои отъ полицията. Тая прѣдизборна маниера много се харесала на правителственитѣ и съ 50% ги увѣрила въ сполуката на съюзенитѣ имъ кандидати. Врѣмена!

Българско Акционерно Д-ство „ДРУЖБА“

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 215.

На 21 Февруарий т. г., до 4 часа слѣдъ обѣдъ, въ помещението на Дружеството ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ цѣнни книжа, заложенни срѣщо заеми:

I. *Двадесетъ безименни акции отъ Спестовното Акционерно Дружество „Добриня“ въ Провидия — Банковъ клонъ, подъ № № 145 до 148, 173 до 178, 1365, 1366, 725 до 728, 1011, 1012, 1971 и 1983 съ по дванадесетъ купони, и*

II. *Седмесеетъ и четири именни акции отъ Анонимното Акционерно Дружество „Ермисъ“ въ Варна, подъ № № 592 до 653 и 978 до 989 вкл. съ по двадесетъ купони.*

Първоначална цѣна за една акция отъ „Добриня“ — 65 лева златни и за една акция отъ „Ермисъ“ 45 лева златни.

За право участие въ търга се изисква залогъ 10% отъ дѣйствителната стойностъ на акцинтѣ.

гр. Варна, 5 Февруарий 1902 г.

2 — 1

Отъ Дирекцията.

повече самоубийства, а пакъ колкото нараства населението, толкова расте и количеството на ученицитѣ, то сравнително цифрата на самоубийцитѣ между ученицитѣ се намалва. Отъ прѣведенитѣ примѣри се вижда, че този въпросъ съвѣзмъ още не е рѣшенъ. За забѣлѣзване е само, че въ редовѣтъ на защитницитѣ на първото мнѣние стоятъ повече лѣкари, а на второто повече официални лица, разни правителствени комисарии, въобще чиновници.

Като говоримъ тукъ за училищата и ученицитѣ, ще кажемъ нѣколко думи за едно явление, което сме имали случай да наблюдаваме у насъ въ България отъ освобожденiето насамъ. Това ненормално явление, вѣрваме, да е разваляло умовѣтъ на много младежи у насъ. Думата ни е за нашитѣ партизани, които увеличатъ въ своето партизанство и дѣцата. Първъ примѣръ сме видѣли въ София отъ дѣдо Цанкова, който водѣше съ себе си дѣца отъ основнитѣ училища, за да правятъ демонстрации прѣдъ двореца. Не остана назадъ отъ него и г. Петко Каравеловъ, когато бѣше учителъ въ Пловдивската гимназия прѣди съединението. Той на ученицитѣ все за политика разправяше. Ами присѣтствието на ученицитѣ по митингитѣ, тѣхното одо-

бравание или порицание на ораторитѣ? Тукъ въ Варна прѣди 2 години, не бѣхме ли свидѣтели, какъ дѣца, скрити задъ единъ дуваръ, хвърляха камъни въ войската, която едвамъ не даде единъ залпъ върху тѣхъ? Тѣзи дѣца гледаха, какъ тѣлната викаше, какъ войската стрѣля, какъ имаше убити и ранени хора. За дѣтски нерви ли е такова зрѣлище, не остава ли то болезнени слѣди въ тѣхната впечатлителна душа? Голѣмъ грѣхъ взиматъ на себе си политическитѣ дѣтели, които за достигане на своитѣ политически цѣли, не се спиратъ прѣдъ нищо, служатъ се даже съ крѣхкитѣ дѣтски умове. Друго едно зло сж социалистическитѣ проповѣди у насъ и разпространяване на социалистически книги и брошури. Социалистическото учение, което има за основа хуманностъ, любовъ къмъ ближния, разирѣдѣление на богатствата и разни други хубави нѣщи, увлича младежитѣ, които мислятъ, че всичко, което хвърчи се иде, безъ да си дадатъ отчетъ — осмещенимо ли е това, което се проповѣдва, може ли да стане такова прѣбустрояване на обществото, што на всѣкъдѣ да потече медъ и масло, нѣма ли да има винаги хора, които да живѣятъ на смѣтка на другитѣ, до като сжществу-

ва чловѣчеството. Не е наша работа да, опровергаваме социалистическото учение-това много би ни отдалечило отъ прѣдметта. Искаме да кажемъ само, че сме видѣли, за жалостъ, вече много жертви на социализма у насъ. Видѣли сме не само екзалтирани младежи, проинити отъ идеята за общото благо, не само неврастеници, които не могатъ да учатъ, не си намиратъ никакъ мѣсто, подучаватъ отвръщане отъ живота и искатъ да се самоубиватъ, по сме лѣкували и хора съвершено умоповредени, неизлѣчимо болни, или такива, у които умственното разстройство си появило периодически. Помежду тѣхъ е имало ученици, имало е учители и студенти, все младежи способни, интелигентни, които при други условия нѣбха да бждатъ полезни членове на отечеството, а сега влчатъ единъ животъ, който е тежъкъ и за тѣхъ и за ближнитѣ имъ. Видѣли сме такива примѣри: селянинъ се прѣселя съ семейството въ града, дава своя синъ въ гимназията, поддържа го до IV класъ, а по нататъкъ не може. Това момче, кротко, добродушно по характера, не може да не съчувствува на социалнитѣ проповѣди, той посѣщава социалистически сказки, работнически събрания и мечтае за настѣпва-

нето на всемирното блаженство. Обаче трѣбва да се иде, а бащата самъ нѣма какво. Момчето става писаръ, обаче писарството никакъ не отговори на социалистическитѣ теории, и той става меланхоличенъ, започва да плаче безъ причина, не спи, мисли се за охтичавъ, води дневници за разни свои болезнени осѣщания, съ една дума, става типиченъ неврастеникъ, почти на границата на умопобъркване. Другъ единъ съ здраво тѣлосложение, добъръ ученикъ, осѣща отвръщане отъ живота и търси срѣдство да се самоубие. Друга причина на неговата меланхолия не може да се намѣри, освѣнъ занозаванането съ социалистически книжки. До колкото сме имали възможностъ да наблюдаваме това увеличание отъ социализмъ, и мѣсеене въ политика, сжществува само въ Руссия и у насъ въ България. Въ западна Европа и даже въ свободна Америка ученика си е ученикъ, неговитѣ интереси не отиватъ понататкъ отъ училището, той не се бърка въ политика, до като не свърши учението си. За това и сжществува у тѣхъ ученически корпорации, къмъ които съ такова прѣзрѣние се отнасятъ рускитѣ студенти.

Д-ръ Головинъ.

Българско Акционерно Дружество „ДРУЖБА“ Варна.

Българско Акционерно Д-ство „ДРУЖБА“
ВЪ ВАРНА.

БАЛАНСЪ

АКТИВЪ.

На 31 Декемврий 1901 г.

Пасивъ.

Портфейлъ (На леве: общи — 87987 лева; Дългоопрати — 6265830)	15364530	Капиталъ	500000—
Заеми срѣщо залогъ	11290645	Срочни влогове	27501315
Протестиранни записи (Дружествени записи за 235245 л.; Чужди записи за инкасо 701340 л.)	936585	Безсрочни влогове	2935381
Съдебни дѣла	1330785	Чужди записи	1269585
Ипотечни заеми	7008805	Депозанти	3300—
Текущи смѣтки дебитори	33252475	Запасенъ фондъ	1221679
Корреспонденти	1467928	Гаранции	38500—
Депозити	3300—	Депозанти на записи за гаранции по текущи смѣтки	6043105
Мобили	299805	Текущи смѣтки кредитори	55975
Разни акции	487375	Ажио за смѣтка на 1902 год.	87249
Каса	10916361	Лихви въ прѣдплата за смѣтка на 1902 г.	573135
Марки	45370	Лихви на срочни и безсрочни влогове дължими до 1902 година	597515
Капиталъ за одържанне отъ печалбитѣ	3560442	ПЕЧАЛБА (Дѣлима съгласно чл. 36 отъ устава)	5162436
Депозити въ Банката	38500—		
Записи подъ залогъ	6043105		
Съмнителни дължници	318415		
Записи за инкасиране	889—		
Недвижими имоти	2545534		
Жита по прѣдставителство	432855		
Канторски разноски за смѣтка на 1902 г.	57460		
	99627375		99627375

С М Ъ Т К А

ЗА

ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ

На 31 Декемврий 1901 год.

загуби.

печалби.

Лихви на срочни и безсрочни влогове	1504912	Лихви	3228839
Канторски разноски	287485	Коммисиона	527645
Заплати	9535—	Ажио	443062
10 % амортизация на мобилитѣ	33314		
Ажио за смѣтка на 1902 г.	87249		
Лихви въ прѣдплата за смѣтка на 1902 г.	573135		
Лихви на срочни и безсроч. влог. дълж. до 1902 г.	597515		
Запасенъ фондъ 5% отъ печалбата 5162436 л.	258121		
Тантиеми 9% отъ 4904315 л.	441388		
Печалби за капитализиране	3560442		
Дивиденди	902485		
	9199546		9199546

ДОКЛАДЪ

Отъ Провѣрителния Съветъ на Българското Акционерно Дружество „ДРУЖБА“ въ Варна, до XX редовно събрание на акционеритѣ на сѣщото Дружество.

Господа Акционери,

Въ изпълнение на възложената ни отъ г-да Акционеритѣ на минало-годишното редовно събрание дължностъ, и на основание чл. 202 отъ Търговския Законъ, имаме честь да Ви прѣдставимъ резултата отъ прѣглежданието, прѣзъ изтеклата година, на Дружественитѣ операции, както и на годишнитѣ смѣтки на Дружеството прѣвърката на които свършихме на 19 Януарий т. г.

I. Смѣткитѣ сѣ водени въ най голѣма изправностъ и операциятѣ — на врѣме и точно вписвани въ Дружественитѣ регистри, а дѣйствиата на Управителния Съветъ и Дирекцията — съгласни съ Законитѣ и Устава на Дружеството.

II. Годишната равномѣтка, както ще видите отъ приложенъ на края на доклада балансъ, на 31 Декемврий 1901 год. се прѣдставлява отъ 99627375 лева въ актива и 94464939 лева въ пасива. Така щото чистата печалба се възкачва на 5162436 лева, която съгласно чл. 36 отъ Устава се распрѣдѣля така:

5% върху 5162436 лева за запасенъ фондъ	258121
9% „ остатъка 4904315 лева за тантиеми	441388
за допълване на основния капиталъ	3560442
за раздаване дивидентъ на г-да Акционеритѣ 18049 л. на акция.	902485
	5162436

III. Отъ съмнителнитѣ вземания, фигурирующи въ актива на баланса отъ 31 Декемврий 1901 год. на сума 318415 лева, трѣбва да се спаднатъ 235225 лева, които считаме за безнадежни и то, съгласно чл. 36 отъ Дружественния Уставъ за смѣтка на запасния фондъ, фигурирующъ въ пасива на баланса, отъ който сѣщо такава сума трѣбва да се принемемъ.

При това считаме за дължностъ да Ви явимъ че прѣзъ цѣлата изтекла година г. Директора и служащитѣ въ Дружествената кантора сѣ били най акуратни въ работата си и че не сѣ си скѣпили свободното врѣме, нито трудитѣ да държатъ въ редъ всичкитѣ книги и смѣтки, които сега се намиратъ въ прѣвѣснодно състояние.

Въз основа на туй, що се изложи по-горѣ, молимъ Ви да удобрите прѣдставенитѣ Ви балансъ и смѣтка за загубитѣ и печалбитѣ и освободите отъ отговорностъ Управителния Съветъ и Дирекцията за дѣйността имъ прѣзъ 1901 година.

гр. Варна, 31 Януарий 1902 год.

Провѣрителенъ Съветъ: {
Кр. Мутавовъ
Г. Янговски
Д. М. Анновъ

Отговоренъ редакторъ: Ц. Табановъ.

Печ. Д. Тодоровъ и С-ге — Варна.

П О К А Н А

№ 275.

Показватъ се Господа Акционеритѣ да присѣтствуватъ XX редовно събрание, което ще стане на 19 Февруарий т. г. въ 9 часа прѣдъ пладибъ, въ салона на бирарията „Централъ“ въ града.

Дневенъ редъ:

I. Докладъ на Управителния и Провѣрителния Съвети:

II. Удобрѣние годишнитѣ смѣтки и освобождение отъ отговорностъ Управителния и провѣрителния Съвети:

III. Гласуване кредитъ за разпоски прѣзъ 1902 година;

IV. Разрѣшаване на Управителния Съветъ да сключва и сдѣлки прѣвидени въ п. 4 на чл. 186 отъ Търговския законъ и

V. Измѣнение и допълнение на чл. чл. 5, 6, 11, 12, 14, 17, 18, 19, 25, 28, 33 и 36 отъ Устава по проекта на Управителния Съветъ, напечатанъ на особени листове.

Депозирание на акции за право участие въ събранията ще става въ Дружествената кантора, Българската Народ. Банка и Земледѣлческитѣ Каси, За Банката и Каситѣ — на разпоски на Акционеритѣ.

Депозиранието и приеманието на пълномощията съ удостовѣрения, съгласно чл. 17 отъ Устава, ще се прѣвъртатъ на 16 Февруарий 6 часа вечерята. Ако на 19 Февруарий не се яви нуждното болшинство събранията ще се отложи за 10 Мартъ т. г. — сѣщия часъ и мѣсто.

Обаче, ако на 19 Февруарий се явятъ акционери, прѣдставляющи капитала прѣвиденъ въ чл. 11 отъ Устава, то пунктове I, II, III и IV отъ дневния редъ ще се разгледатъ, а за 10 Мартъ т. г. ще се отложи само въпроса за измѣненията и допълненията на устава, за да се има болшинството прѣвидено въ чл. 16.

гр. Варна, 26 Януарий 1901 г.

Отъ Управителния Съветъ.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 201.

Дневния реда на Акционерното Събрание, за 19 Февруарий т. г., обявенъ съ поканата № 175 отъ 26 того, се допълва отъ п. IV, както слѣдва: Разрѣшаване на Управителния Съветъ да сключва и сдѣлки, прѣвидени въ п. 4 на чл. 186 отъ Търговския законъ — и да уреди прѣдприемството прѣвидено въ чл. 14 отъ сѣщия законъ.

гр. Варна, 31 Януарий 1902 г.

Отъ Управителния Съветъ.

ВАРНА. СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 483.

За удовлетворение искать на Георги П. Дивери отъ гр. Варна по издадени испълнителенъ листъ № 2239 отъ 15 Юний 1899 година на II Варненския Мировой Съдия, противъ Новчо Русевъ отъ село Долни-чифликъ за 750 лева и др., обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ въ продължение на 31 дни сѣ право-надаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

1) Една къща въ селото Долни-чифликъ, построена на единъ етажъ съ 2 стаи хамбаръ, дамъ и пѣчвикъ и сѣ дворъ отъ около два декара отъ къмъ пяти до къщата има построенъ отъ простъ, дървенъ материалъ при сѣбди: Димитръ Добревъ, пѣтъ и Велико Димитровъ цѣна 760 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна 26 януарий 1902 година.

III Сжд. Приставъ: Т. Минчевъ.